

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an ..... Lei 180.—
 Pe un jumătate an ..... Lei 90.—
 Pe 3 luni ..... Lei 40.—
 Autorități și instituțiuni ..... Lei 500.—
 în streinătate dublu.

**ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
 LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
 CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19**

REDAȚIA:

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 4. — Telefon: 7-89
ADMINISTRAȚIA:
 Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-88

Ofensiva tinerimii.

„Chemarea Tinerimei Române“ luptă de ani de zile pentru încadrarea tineretului într-o puternică organizațiune, cu rosturi bine definite, care să fie expresiunea curentelor izvorâte din realitățile inexorabile ale vremii.

A trece cu nepăsare peste noile orientări și cursuri politice, a ignora importanța momentului economic în viața individului și a Statului, a neglijă revendicările sociale ale poporului, înseamnă a renunța la bunurile ce le oferă cultura și civilizația.

Fatalismul oriental, tendințele centrifugale, fărâmițarea forțelor creatoare, dovedesc lipsa de orientare și groaza de muncă metodică a celor mai mulți și în genere a rasei noastre.

Repercusiunile acestei stări de fapt se resimt în toate domeniile vieții noastre naționale, dând prilej la constatarea și concluziuni sombre pentru viitorul neamului românesc. Dar și la aprecieri puțin măgulitoare în ceea ce privește puterea de creațiune a poporului nostru.

Și totuși, se lucrează mult, intens și foarte... fără spor în această țară. În resfiratele lucrări ale specialiștilor noștri găsești adesea adevărate perle ale creațiunii intelectuale. Soarta lor este însă să nu fie luate în seamă pentru că le lipsește sprijinul societății, al opiniei publice și nu sunt susținute de organizațiile de breasla. La noi ziarul domină situația și este singurul mijloc de a câștiga repede opinia publică pentru o idee sau cauză, fiind eficient și transmitând rapid informațiile complexe ce interesează pe cetățean. Din acest motiv presa ce servește exclusiv interesele unui partid politic începe să dispară, făcând loc ziarului de informații ce îmbrățișează totalitatea problemelor unei entități naționale, sociale, economice și politice.

Spun aceste lucruri pentru a demonstra necesitatea unei cât mai mari concentrări a forțelor creatoare într-o organizație, în care să fie reprezentate cât mai perfect aspirațiile generației careia îi revine sarcina de a conduce mâine destinele țării.

Tatonările și incertitudinile de până acum ale tineretului sunt scuzabile, din cauză că trăiam sub călcăiul unui regim politic dictatorial și devastator al conștiințelor și caracterelor, regim, care a crezut că poate să facă din tineretul intelectual o permanentă armă care să-i servească meschine diversuni politicianiste.

Astăzi tineretul universitar și cel care a luat deja contact cu viața trebuie să-și îndrepte ochiul spre viitor, să contribuie la munca constructivă a încheșării sufletului, cercetând și apolărând căile pe care trebuie să înainteze tineretul satelor și orașelor, spre binele lor și al țării.

În ofensiva de organizare a tineretului deslănțuită de „Chemarea“ principiul călăuzitor să fie: **nevolle reale** ale prezentului și punerea lor de acord cu viitoarea dezvoltare a țării. Pentru a reuși nu este nevoie

decât de un act de voință. Dovadă exemplul prietenului nostru, Dr. Z. Boilă, un fervent membru și propagator al mișcării chemariste. Dr. Zaharie Boilă a susținut, alături de conducătorii mișcării noastre, cu ardoare organizarea tineretului rural și urban pe baza unui program de lucru unitar și practic care să cuprindă educația morală și fizică, națională, politică, socială și economică.

Rezultatul s'a văzut în 21 l. crt. când s'au sfîrșit 120 de steaguri ale voinicilor chemariști de pe Târnavă. În timp relativ scurt dela lansarea apelului nostru iată ce a putut produce hărnicia și priceperea unui singur membru al „Chemării“.

Splendida manifestațiune a tineretului chemarist dela Blaia e cel mai bun indiciu pentru curentul puternic provocat de acțiunea noastră și totodată și chezașia reușitei depline a mișcării chemariste.

Prezența delegațiilor guvernului la această măreață serbare, binecuvântarea bisericii și încurajarea ce ne vine din partea lumii intelectuale sunt indicațiuni și aprobări precise, cari ne întăresc și mai mult în convingerea că facem o operă absolut utilă și practică și națională.

În neînumărate rânduri am susținut nevoia disciplinării voinței naționale și eșirea din starea de inerție a tineretului, subliniind imperioasa necesitate a participării efective la viața publică și în toate domeniile de activitate economică, socială și culturală, activitate ce trebuie să primească o nouă infuziune de sânge și de vigoare tinerească, în spiritul mai animat și mai expeditiv al epocii în care trăim.

Iată de ce propagăm cu atâta insistență ofensiva de organizare a tineretului, care trebuie în sfârșit să se manifeste și să se impună.

I. Martalogu.

Micii satrapi

Se vorbește insistent de o criză a autorității dela venirea la putere a partidului național-tărănesc. Lipsese mâna tare în asuprit și măsluit de ieri. Lipsese mâinile pângărite ce știau să surgrume adversarul onest și neonest deopotrivă. Dar nu în sensul acesta balcanic înțelegem noi criza de autoritate. Oricât am căuta noi un exemplar excepțional, care ar încarna principiul autorității sacrosancte în dejunțele guvernării, nu-l aflăm. Desigur că nu poate fi vorba de *maimușoiul nervos* și ridicol care se chiamă *Guță Tătărescu*; nici de pornografica și inconștientă creatură ciocoiască ce poartă numele pompos și sonor de Argetoianu, care confundă în stare de ebrietate sergenții de stradă cu stâlpii de telegraf pentru a-și face cu dispreț nevoile de căine jigărit.

Există o criză a autorității în sensul unei pripite occidentalizări a vieții noastre publice, datorită în parte unor obșesii ideologice menite a fi întrebunțate de adversar ca arme de luptă împotriva noastră. Excesul de legalitate formală, adică respectul față de ordonduirea samavolnică de ieri ne paralizază bunele noastre intenții. Ne-am prins în propria noastră plasă, în timp ce adversarul jubilează și râde mefistofelic, desemnând fizionomia noastră sufletească de proaspeți guvernanți cu epitetul deprimant de: *nevolnici*. Unde e mătușoiul cel mare, unde este aierirea serviciilor publice de care se vorbea cu atâta însuflețire? În locul satrapilor mari au rămas cei mici care sabotează și duc cu o perseverență diabolică mai departe opera de măcinare a prestigiului autorității, încât cetățeanul onest cu drept cuvânt își vede cu tristețe iluziile sfărâmate. Satele, singura justificare a existenței noastre politice, au micii lor satrapi în primarii și consilierii regimului trecut. Au burta doldora de limbricii regimului de uzurpațiune.

Mi-aduc aminte de un primar, ce reprezenta într'adevăr simbolul vremurilor de bejenie. Scurt, îndesat și borșos mirosind a usturoi, rachiou și a prostie, însoțea fiecare articulație cu un răgăit de porc sătul, injura regimul nou și aștepta cu nerăbdare reînțoarcerea vremurilor vechi, ca să le arete el țărăniștilor ce „e aia liberal“.

Pentru care binecuvântat motiv, ce rațiune de stat sau înțepciune determină actualii guvernanți a cruța aceste lipitori ale satelor noastre? O ușoară analiză a psihologiei colective le-ar arăta ce semnificație profundă capătă în sufletul mulțimii aceste întârziate resturi de infecție morală. Nici un pardon!

Ultragiarrea sistematică a moralei, sfidarea legii și-a bunului simț, sunt suficiente argumente pentru a extirpa răul dela rădăcină. Dreptatea manifestă, așa cum se proiectează din conștiința de drept a unei societăți în plină prefacere refuză categoric discuțiile dialectice și pur formale ale dreptului. Mătușoiul cel mare, și parul dacă se poate pentru acești mici tâlhari oficiali, care trebuiau să plece pe urma conducătorilor lor politici. De mult s'au scos ei înșiși de sub protecțiunea legii rămânându-le formula arbitrarului care singura ar fi în stare să dea satisfacție conștiinței sociale lezate.

Nimeni nu-și imaginează un judecător modern discutând cu un infractor, evident naiv, natura intrinsecă a crimei. Aplicarea formulei legale e un simplu ritual, ce servește mai mult controlului activității sale, decât dreptății materiale. Să se spulbere odată din conștiința cetățenilor bănuiala unei forțe oculte ce domină încă întârită prin angajamente ne mărturisite.

Începând de jos în sus să se curețe administrațiile publice de micii satrapi, pentru a începe era nouă, era autorității cu adevărat prestigiu. P. Țuțea.

ENRICO FERRI

de: Bazil Grula

Dacă moartea unor oameni o înregistram ca pe un fapt divers și o primim cu resemnarea obișnuită în fața destinului, moartea lui Enrico Ferri ne trezește o tumultoasă revoltă.

Penalist, filosof și sociolog de mare anvergură, Enrico Ferri se stinge în plină glorie. Tot ce a rămas din Lombroso și tot ce avem azi definitiv stabilit în criminologie, asupra genezei criminalității, a criminalului și a pedepsei se datorește în mare parte acestuia neîntrecut măiestru al științei penale. El a corectat și-a amplificat teoriile antropologice lombrosiene așezându-le pe-o platformă științifică mai largă și mai conformă cu realitatea. Concepției biologice a crimei i-a substituit multiplicitatea factorilor criminogeni, stabilind proveniența antropologică, fizică și socială a crimei, tipului-criminal unic (antropologie) i-a opus diversitatea criminalilor iar doctrinei abstracte și speculative a școlii clasice metoda experimentală de a studia crima în criminal, a școlii pozitiviste. Justificând pedeapsa prin necesitatea apărării sociale a dat lovitura de moarte liberului arbitriu și responsabilității morale, fundamentul dreptului de a pedepsi al școlii clasice deschizând larg porțile dreptului penal științei naturale și filosofiei sociale.

În opera sa monumentală „Sociologia criminală“ Enrico Ferri incorporează chiar dreptul penal în sociologia criminală pentru a putea studia — zice el — criminalitatea ca pe un fenomen complex social, antropologic și fizic. El este formulatorul a o. mulțime de principii și legi în domeniul dreptului penal, al legii de saturațiune criminală, a substitutivelor penale, a nevrotelor criminale, a daltonismului moral etc.

... Dar pentru a reliefa și mai fidel personalitatea rară a lui Enrico Ferri, redăm mai la vale câteva rânduri din apceierile distinsului prof. de drept penal dela Universitatea din Cluj Dr. Traian Pop:

„Succesele mari reformatoare, pe care le-a obținut pozitivismul în dreptul penal, triumful crescând al acestuia, în cea mai mare parte sunt a se atribui acestui titan, convingător și cuceritor, al dreptului penal.

Și azi la o vârstă înaintată, îl găsim în fruntea armatei pozitivistilor, în plină vigoare, vie luciditate și febrilă activitate. Îl vedem în congrese și adunări, în reviste în fruntea comisiei care a elaborat anteproiectul dreptului penal italian, pretinzându-se strălucind prin superioritatea savantă și activitatea cea mai rodnică. Tradiția face ca această ilustră personalitate, acest mare reformator al științei dreptului penal, să fie tot un fu al Italiei, patria dreptului penal.

Enrico Ferri rămâne una dintre figurile cele mai mari, cele mai celebre ale științei criminale din toate timpurile“.

La congresul internațional de drept

Continuare pe pag. 11-a

penal ce urmează să se țină în curând la București își anunțase soaiea și Enrico Ferri. Era să vină apoi pentru o zi, la Cluj când aveam fericierea să-l admirăm și să-l vedem cu ochii... Așa deși parecă simțim că Enrico Ferri n'a murit definitiv — „non omnis moriar“ — vom muri cu regretul în suflet că n'am văzut cu ochii pe Enrico Ferri.

Bazil Gruda.

De ale Justiției.

Mult ventilată chestiune a portăreilor. Acei cari poartă cătuși de puțin interes pentru deservirea justiției în țara aceasta, sigur, sunt în clar cu istoricul acestui „corp“ cât privește extinderea lui în Ardeal.

S'a înfipt aici o instituție, care a fost creațiunea unui alt sistem de împărțire a justiției, eliminând în schimb, instituția născută în urma practicei îndelungate a sistemului de legi, care și azi e în vigoare pe aceste plaiuri.

Adică cum am zice, la cumpăna de cristal a justiției, în loc de un braț de același pond și de același metal, identic cu restul, s'a pus — hai să-i zic un braț de „diamant“? adică tot nu de cristal.

În fine bine s'a făcut, rău s'a făcut când s'a extins și pe teritoriul Ardealului această instituție, nu o discut, nu găsec de potrivit cadrele acestui mic articol.

Azi e lege ca acest corp să funcționeze și în Ardeal; o acceptăm, cu sau fără rezerve...

Dacă însă odată există, și înlocuiește un sistem de organe, cari pe timpuri îndeplinea menirea sa, atunci prin felul cum azi este „luată în serios“ această instituție, formal face impresia unui provizorat.

Căci altfel nu-mi pot închipui de ce nu se poate odată aranja în așa fel problema portăreilor ca cel puțin prin satisfacerea fizică a cerințelor angajamentelor acestei instituții, puțin să se acopere lacuna ce o lasă însuși spiritul legii și prin care pe față ni-se discreditează justiția.

Am zis mare cuvânt — ni-se discreditează justiția — da și ce-i culmea ironiei printr'un organ accesoriu!

Însă cetățeanul contribuabil, care cheltuieste o avere întregă, până ajunge la fo hotărâre executabilă nu știe și nici nu vrea să știe, că pentru ce nu-și poate vedea el nici după luni, ba de multe ori ani de-a rândul în posesie lucrul sau convaloarea, pentru ce el atât a cheltuit, ci declară scurt „nu mi se face dreptate“.

Dar cum să ți-se facă dreptate cetățene când în urma atâtor cereri, memorii și paramemorii în Cluj de exemplu este următoarea situația la Corpul Portăreilor:

Numărul cererilor de execuții și licitații intrate la Corpul Portăreilor în anul 1926, (anul de trainică memorie a extinderii în Ardeal), a fost 7844, în 1927 deja s'a urcat la peste dublul primului an anume 15.817, în 1928 numărul a crescut la 18.778.

Acum socoteala este ușor de făcut. Pe fiecare număr se poate socoti, puțin zicând, două descinderi la fața locului.

Adecă cei 2 și jumătate portărei (unuia permițându-i-se numai pe jumătate să efeptuiască execuții), au trebuit să facă, cel puțin 37.556 de descinderi la fața locului. Iar așa ceva să se pretindă este absurd și este o imposibilitate.

Poate o să se răspundă, că totuși se face.

Da. Însă așa se face, că sunt în Cluj cel puțin 20 avocați, cari preferă să le rămână, pretensiunile, inclusiv onorariile pe la clienți — zic avocați — renunțând la ele de „dragul“ execuțiilor, adevărate absurdități.

Și știți de ce? Fiindcă aproape toți, au trăit timpuri când nu le-a fost hărăzit încă Zeul Justiției brațul de diamant în simpla cumpănă de cristal a Dreptății.

Ionel Delacriș.

Aviz. Orice manuscrise se vor trimite pe adresa ziarului „Chemarea“, Str. Regina Maria 4. (Tipografia Națională) Cluj. Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

Redacția.

Era arestărilor

După consolidare, arestare! Nu știu dacă planul economic al dlui Vintilă Brătianu prevedea și acest capitol al arestărilor în serie.

Știm că zece ani de zile marțele gospodări Vintilă tot ne consolida. Ori decât ori i se atrăgea atenția că nu-i bine ce face și nu-i bună direcția încotro hățește Țara, el cu mania-tica-i îndârjire tot una cânta, tot a consolida. Și Țara aceasta cuminte s'a resemnat! căci doară ce n'ar fi jertfit Țara pentru o adevărată consolidare economică și financiară? Ori ce! și viața — cetățenilor.

În orice caz dl Vintilă Brătianu, a avut un nemai pomenit lung timp pentru realizarea planurilor sale. A făcut — bine și rău — ce și cât numai a vroit și închipuit. Și acum se seceră roada activității de consolidare impusă

românilor câteodată și cu paturi de puște de jandarmi.

Singura anomalie al acestui secerător e că cei mai harnici secerători par a fi judecătorii de instrucție și procurorii, ... înlocuind poporul român... Ce mai consolidare curioasă, care termină cu pușcărie! Poate e ceva liberal! Ce o mai fi?

Această eră a arestărilor — aparte orice ironie — nu e altceva, ca era identificării marelui opere de refacere și consolidare a dlui Vintilă, Ion și Dinu Brătianu și al partidului dumnealor infalibil: al partidului liberal.

E tocmai aceia ce am prevăzut noi aștea „slabi de vedere“ din partidul național-țărănist; e recompensa națiunii pentru marea nenorocire liberală, zisă consolidare, și pentru care Poporul Românesc nu putea da ceva mai bun ca: pușcăria. Marcel.

Destul cu indulgența!

(smr.) E greu să faci comentarii la cele două coloane paralele ce vor urma mai jos. Ele sunt scrise de acelaș trist personaj, I. Paleologu, despre dl Romul Boilă. Nici odată n'am înțeles mai bine cuvintele grele, cu care Eminescu înfierează pe fanarioții Principatelor. Iată un tip fanariot, care și după o asimilare de 4 generații s'a reprodus la perfecție. Vă rog cetiți!

1929

Profesorul dela Facultatea juridică din Cluj a fost un mare nedreptățit. Pe vremea „Comitetului de o sută“, când partidul național și cel țărănesc nu fuzionaseră încă, dl Romul Boilă era continuu desemnat de presa adversară, ca „nepot“ al dlui Maniu, și situația sa politică și culturală în viața Ardealului, justificată prin această legătură familiară.

Ori, adevărul este că dl Romul Boilă nu este nepotul dlui Iuliu Maniu. Rudenia de alianță, care există între ei, nu a jucat nici un rol în situația sa politică și culturală.

Căci, în Ardealul dezrobbit, noile alcătuirii și așezări politice, cereau sfetnici, îndrumători și oameni de acțiune și de încredere.

Între mulți alții, alegerea președintelui Consiliului Dirigent s'a oprit și asupra dlui Romul Boilă.

Despre mulți din colegii dsale de atunci, s'a putut spune mult rău; despre unii chiar dovedi. Despre dl Boilă, adversarii Consiliului Dirigent, nu găseau decât singura invectivă: „nepotul“ dlui Maniu.

Activitatea politică a dlui R. Boilă, activitate loială, spornică și totdeauna modestă, a învederat și celor mai pătimasi adversari, că ceace considerau ei drept un blam, — în ființa și concepțiunea dlui Boilă, era un imperativ categoric: colaborarea din toată inima și toate puterile sale, cu acela, pe care întreaga suflare românească îl considera ca arbitru ei, cu Iuliu Maniu.

În lumina aceasta, dl Romul Boilă poate fi mândru de a fi „nepotul“ dlui Maniu. Căci el este unul din colaboratorii cei mai vrednici și mai credincioși ai șefului guvernului.

Deși ar fi putut pretinde, poate unui îndreptățit ca mulți alții, demnitățile principale în guvern, dl Romul Boilă se mulțumește să-și închine Clujului toată munca și pricepera sa.

Cursul de drept constituțional, al cărui titular este, e astăzi prelegerea care întrunește cel mai mare număr de auditori, studenți și intelectuali maturi.

Dl Boilă este un om de bine, în cel mai curat, mai adânc și mai omenesc înțeles al cuvântului.

Acest „caracter“, care la 1926, în coloanele ziarului fripturist „Biruința“ cu o sadică perseverență își bătea joc de șefii partidului național și — mai ales — de dl Romul Boilă, azi este colaborator la gazeta oficială în limba franceză a guvernului: *La Nation Roumaine*. Nu știm de ce să ne mirăm mai tare... de degenerescența acestui desgustător I. Paleologu, sau de indulgența noastră neînțeleasă? Și fiindcă nici nu e vorba numai de certuri familiare, ci de bruscare sentimentelor noastre curate și sincere față de conducătorii noștri, cerem sistarea imediată a acestui scandal devenit public!

1926

„Nebunia separatistă a partizanilor dlor Vaida și Maniu și-aruncă în sfârșit fățarnicul vâl care ascundea atât de inabil ambițiunile personale dejucate ale vremelniceilor beneficiari ai Consiliului Dirigent. Să se reînființeze vama dela Predeal. Să se reinstaleze în fotoliul ministerial dl Romul Boilă și țara va merge din bine în tot mai bine. Nu știm cine ar fi mai indicat să intervina: procurorul public sau un medic alienist“.

(„Biruința“, 30 Maiu 1926).

„Dacă advocății dela Dicio-Sănmărtin sau din alt târgușor uitat de Dumnezeu, au putut ajunge în fruntea trebilor românești și prin grația Consiliului Dirigent somități culturale și personalități politice peste noapte, valoarea lor n'a întârziat de a fi verificată de însăși evenimentele în care își croiseră un rol, fără nici o chemare și lumea politică i-a repus de grabă la locul și valoarea lor. Sunt „luceferii“ politici ai Ardealului“.

(„Biruința“, 25 Iunie 1926).

„Se vede însă că atitudinea dlui locot. Ignat a avut nenorocul să nemulțumească pe dl Tămașiu sau pe dl dr. Romul Boilă, căci „Patria“ a înfierat purtarea acestui ostaș, care nu știa, că mai presus de ministrul de războiu, și de Suveran domnește și cărmuește Ardealul, cu drepturi nelimitate și divine, fostul president al C. D. și ceilalți beneficiari ai săi, oamenii de casă ai dlui Iuliu Maniu“.

(„Biruința“, 2 Iulie 1926).

„Am spus-o de mai multe ori, că dl Iuliu Maniu nu este un om politic de mână întâia, și reputația sa se bazează pe o regretabilă confuzie. Are două mari defecte: e peste măsură de vanitos și are bolnava ambițiune, de a nu primi să fie altceva, decât șef. Vanitatea fostului semșef al partidului național îl face să se creadă, — încurajat de adulațiunea oamenilor săi de casă, naivi sau proști — cel mai abil și mai valoros om politic al țării românești, iar ambițiunea dsale ridicolă, aspiră și pretinde să joace primul rol în viața publică românească“.

(„Biruința“, 13 Oct. 1926.

Toate sub semnătură !)

(Din Albumul Dralex: Guvern și opoziție, 1929).

Reapare „Biruința“

(at) Încă un ziar românesc în Ardeal. Motiv de bucurie sinceră pentru români. Cel puțin așa ar trebui să fie. Să vedem însă, dacă într'adevăr așa și este.

Să judecăm fără patimă sectară, fără patimă politică; să ne luăm privirea de pe prezent și să scrutăm zarea îndepărtată a viitorului, căutând acolo rostul ziarului ce reapare și să vedem dacă reapariția lui este un fapt îmbucurător pentru români ori el este preludiul unei noi lupte fratricide și al unor noi nori negri pe cerul vieții noastre tinere de stat național întregit.

Ziarul „Biruința“ al cărui nume simbolizează biruința banului asupra conștiinței, biruința efemerului rentabil asupra jertfei durabile, biruința trecătoare a intrigei asupra adevărilor permanente, biruința imoralului asupra etice moralei, a apărut pentru prima dată, când aceasta biruință a devenit autoritate intrupată în formă de guvern în Țara Românească.

Am promis că vom comenta reapariția „Biruinței“ fără patimă politică, și vrem să respectăm acest lucru. Tocmai din acest motiv nu ne extindem la cei ce o susțineau cu idei și îndeosebi asupra felului cum o susțineau cu bani. Presupunem că lumea știe. În schimb nu ne putem dispensa ori cât spirit de obiectivitate ne-am impune dela comentarea mocirlei scopurilor ce urmărea acest ziar de tristă memorie. Sancționarea legală a jafului în avutul public îi era principala dogmă și totodată artera principală ce-i garanta existența. Uciderea conștiinței românești îi era o preocupare tot atât de importantă, ca și desvoltarea conștiinței minoritarilor în dauna elementului dominant. Confiscarea supremului factor constituțional, era o dogmă primordială al ziarului născut din biruința de câteva ceasuri a trădătorilor asupra generației jertfei. Omorul între frați de același sânge, tradus în realitate în omorul țărănilor dela Ruși, apasă „conștiința“ „Biruinței“ în primul rând, ca instigator și propagator al unei asemenea grave crime naționale.

Multe ar mai fi de spus în aceasta direcție, dar ce nevoe de o așa reîmprespetare jenantă pentru aceasta tinăra Țară, pentru care „Biruința“ n'a contribuit cu altceva, decât cu cunoscuta-i activitate imorală, și pe care slavă cuminjeniei Românului a și eliminat-o în scurt timp și credeam că pentru totdeauna.

Reapare „Biruința“! Ne putem bucura? Se pot bucura cei ce sunt jeloși de cinstea frumoasei realități numită România? Nu! Reapariția acelu organ periculos pentru sănătatea vieții publice, reapariția acelu cancer social, nu ne poate decât întrista. Și dacă ne îngrijorează serios reintroducerea acelu ziar în rândurile presei române, ne îngrijorează tocmai pentru că scris românește și poate fi citit și de români.

Ne îngrijorează însă îndeosebi, pentru că inviarea lui este desigur semnalul unui eveniment mistic din trecut tinzând spre țeluri necinstite și dubioase pentru viitor. Și fiindcă suntem siguri de aceste ne doare și ne îngrijorează.

Balul nostru.

În cursul săptămânilor trecute au mai binevoit a-și rescumpăra biletele de onoare dela balul „Chemării“ următorii domni parlamentari: Dl Coriolan Băran, Lei 500; Dr. I. Biltiu-Dimcuș 500; Aurel Birtolon 500; Prof. Victor Cădere 500; Virgil Cherciu 500; Ioan Coltor 500; Nicolae Bogdan 500; Ghiță Crișan 500; Gavril Iuga 500; Dr. A. Leucutița 500; Gavril Oșianu 500; Ghiță 500; Valentin Poruțiu 1000; V. Stoichiță 500; Ioan Vide 500; Alex. Vlad 500.

Mulțumind donatorilor pentru frumoasele sume cu care au înțeles să încurajeze acțiunea chemăristă, mulțumim și fratelui Ionel Gașpar care a binevoit a purta grija colectării acestor prea frumoase donațiuni, rugându-l a ne purta și pe mai departe grija de până acum.

Sfințirea steagurilor chemăriste de pe valea Târnavelor

120 organizații de voinici jură credință Regelui și Partidului Național-tărănesc.

IMPRESII

Blaj 120 steaguri chemăriste din județul Târnava-Mică. A fost o zi de mare și înălțătoare sărbătoare, care a depășit cadrele unei solemnități de partid și a îmbrăcat haina unei manifestări naționale.

La Blaj, tineretul ardelean de pe Valea Târnavelor și a Secașului a dat cea mai vie dovadă că este la înălțimea vremurilor — că n'a murit în țara aceasta nici elanul de luptă și nici sentimentele generoase de sacrificiu în slujba patriei și a neamului.

Tineretul chemărist a jurat Duminică pe Câmpia Libertății prin tot ce are mai ales — prin floarea voinicilor săi — să fie vrednic de moștenirea sfântă pe care i-au lăsat-o părinții și strămoșii — moștenire care se cheamă România-Mare — și să spânzie conspiratorului senil Rothermere că România e mai unită ca oricând, că România va trăi cât vecinicia!

Voinicii chemăristi de pe Valea Târnavelor ne-au evocat Duminică pe Câmpia Libertății vremurile sbuciumate dela 48, când verbul cutremurător al lui Bărnăuțiu propovăduia evanghelia libertății și a drepturilor poporului român — cu singura deosebire că idealul generației dela 48 a fost realizarea visului de unitate și libertate națională — iar idealul voinicilor de-acum e cimentarea eternă a acestui vis intruchipat...

Am trăit Duminică una din cele mai înălțătoare zile, simțind că sămânța aruncată de organizația centrală a „Chemării” a căzut în pământ roditor și-a înolțit deodată cu solia primăverii care ne bate în genunchi și în inimă.

Apelul lansat de noi în vederea organizării tineretului la sate a avut un răsunet peste așteptările noastre.

În întreaga țară organizarea tineretului rural e în toiu — după Blaj vor urma în curând alte și alte serbări ale organizațiilor chemăriste din alte județe.

„Chemarea” care în 1926 a dat cea mai violentă lovitură regimului odios și imoral de atunci, grăbind victoria democrației a cărei expresie superioară este: **I. Maniu** — descinde azi la sate pentru educarea și ridicarea la lumină a **țărănimii** — urgisită și batjocornită până acum de toate guvernele — fie liberale, fie averescane.

Nu vrem să întemeiem prin aceasta nucleee clandestine de răsvrățitori și anarhiști — „Voinicii nu sunt organizații de conspiratori” — a spus așa de autoritar și apăsat d. ministru Voicu Nițescu, ei vrem să ne ridicăm tineretul rural la nivelul de civilizație, cultură și conștiință politică al tineretului din alte țări, cari au depus pentru acest lucru cea mai neprecupețită trudă și sacrificii.

Față de tineretul țării guvernul prin d. ministru **Voicu Nițescu** a avut cuvintele cele mai larg cuprinzătoare și mai părintești.

Disciplina impresionantă în care au defilat centurile de voinici, falfăit celor 120 tricolor românești și asistența înaltă care a patronat serbările — au dat solemnității o aureolă deosebită.

Prezența d-nilor miniștri Voicu Nițescu și Aurel Vlad și-a atârțat deputații și prefectii, între cari trebuie să remarcăm în mod deosebit pe d. deputat de Râmnic Ionel Lupescu — care n'a lipsit niciodată dela manifestările, de orice natură, ale „Chemării” — „fiind însuși dsa oel mai înflăcărat chemărist regătean” — ne-au întărit încrederea pe care au depus-o în noi prietenii și țara întreagă.

Și — aceasta e pentru „Chemarea” cel mai irezistibil îndemn de a stărui mai departe pe drumurile începute — alături de popor și pentru popor...

SPRE BLAJ...

CLUJ 21. — La orele 9 jum. plecăm din fața ziarului „Patria” 7 mașini în cari luaseră loc dl. deputat dr. Emil Hațiegan, vicepreședintele adunării deputaților; prefectul județului Cluj dl. dr. Adam Popa; dr. Sabin Mureșan, Ion Martalogu, dr. A. T. Mureșan, și alții fruntași chemăristi.

În fruntea mașinilor mergea automobilul cu familia dlui ministru de interne Alex. Vaida-Voevod: D-na A. Vaida-Voevod cu d-soara, doamnele Șerban și Poruțiu și dl. Mircea Vaida. Drumul a fost cât se poate de agreabil. Soarele străbătuse triumfător pe boltă, după ce luptase câteva săptămâni de-arândul cu vânturile și frigul unei ierni mașter...

Simțiam cum chiar Dumnezeu dăruia generos zilei sfințite cu steaguri și entuziasm — o aureolă de aur țesută din razele soarelui și — fire discrete de albastru...

În goana automobilelor simțiam cum rămân în urmă Fetele, dealurile pierdute în zare ale Câmpiei... și inspirați ne-am adus aminte atunci de refrenul poeziei populare...

lungu-i drumul Clujului...
da-i mai lung al dorului.
Drumul Clujului se gata
Al dorului niciodată...

De fapt drumul Clujului se sfârșia mistuit de viteza nebună a mașinei și intrăm

după jumătate oră în Turda. Aici poposim câteva minute la locuința d-lui senator Valer Moldovan. Părăsind Turda, ochii dă de Câmpia istorică unde zace trupul sfânt al marelui Voevod Mihail, decapitat mișelește în sărbătoarea celei dintâie intruchipări — efemere — a visului nostru milenar...

La dreapta stărnim pe trupul înclăștat al muntilor apusei Cheia Turzii — semn de legendă și pentru noi peisaj de admirație.

Trecem apoi prin Vințul de Sus, lăsăm la stânga Valea argintie a Mureșului care curge la poalele unor dealuri împădurite cu goruni și carpinii.

O ce frumoase erau pădurile acele în bătaia arie a soarelui — pădurile de pe Valea Mureșului în care vagabondează patriarhal caprioarele și tenevesc mistreții...

Lângă Mirislău trecem pe lângă locul unde se ridică până acum monumentul rădăcat de unguri, în memoria luptei lui Mihail Viteazul la 1600 și din nou ne flutură prin minte icoana eroului dela Călugărenii care-a înspăimântat și-a băgat seninătatea în draci...

Traversăm apoi fără oprire Aiudul pentru a ne opri pentru 10 minute în Teiuș lângă noua biserică care se clădește acum.

Trecem apoi încă prin câteva sate — Cisteiul românesc, Crăciunel — pentru ca la 12 jum. să intrăm pe porțile Blajului. Blajul îmbrăcase haină imaculată de

sărbătoare. La fiecare fereastră surădea un buchet de flori... Lume multă, mulți intelectuali și mai ales foarte mulți țărani... În fața Catedralei cei 3000 de voinici așteaptă sub ocrotirea celor 120 de steaguri începerea solemnității de după amiază

SOSIREA REPREZENTANȚILOR GUVERNULUI ȘI A DELEGAȚILOR DIN CAPITALA

La orele 2 p m. sosesc cu rapidul dl. ministru al Ardealului Voicu Nițescu, deputații Ionel Lupescu, Viorel V. Tilea, Jeleriu și Sotirescu. În gară sunt așteptați de organizațiile de voinici, organizația jud. a foștilor voluntari, banderii de călăreți și autoritățile Blajului. Tunete de: **Trăiască guvernul! Trăiască Iuliu Maniu!** străbat văzduhul și cutremură zarea...

Dl. Gh. Borșian președintele comisiei interimare urează d-lui ministru V. Nițescu bun venit în numele cetățenilor Blajului, dl. canonic Chețianu îi aduce salutul I. P. S. S. Mitropolitului Vasile, iar dl. Frățilă salutul foștilor voluntari...

RASPUNSUL D-LUI MINISTRU VOICU NIȚESCU

D. ministru Voicu Nițescu, vădit emoționat, răspunde următoarele:

Unirea din 1918 se datorește în mare parte și Blajului, păstrătorul tra-

SFINȚIREA STEAGURILOR IN FAȚA CATEDRALEI

În fața Catedralei se înșirule voinicii îmbrăcați în costume naționale, cu șarfe tricolore și muzică de veselie și sărbătoare...

Pe balustrada Catedralei i-au parte d-nii miniștri: **V. Nițescu și Aurel Vlad** împreună cu alți fruntași ai bisericii și un număr însemnat de deputați și prefecti. Înainte de sfințirea steagurilor dl. prefect de Târnava-Mică dl. **Zaharia Boilă** ține următoarea cuvântare:

CUVANTAREA D-LUI PREFECT ZAHARIA BOILA

Domnule Miniștri,
Ilustratca Voastră Domnule Vicar!
Doamnelor și Domnilor,
Iubiți voinici,

Nu mai oamenii tari, numai ucenicii mari numai statele puternice au curajul să-și recunoască pe față greșelile căutând să le îndrepteze. Prin urmare să nu ne sfimăm a constata, că la noi, în afară de unele mișcări izolate și în afară de o frazeologie goală, plusată incidental la serbări, nici societatea și nici Statul nu s'a ocupat serios cu organizarea și educarea tinerimii țărănești. Nu-i aici locul să vorbim și de tinerimea intelectuală, a cărei situație nu este cu mult mai bună.

Națiunile occidentale au trecut de mult peste această fază a muncii naționale. În statele recinz, nu cu mult mai înainte în cultură ca noi, există și înflouesc asemenea organizații. Astfel în Cehoslovacia există sokolismul, în Ungaria sunt asociațiile de tineret, iar în Italia fasciul tineretului a mântuit țara de desagr-gare morală și materială.

Datoria partidului național țărănesc, cu partid cu adânci legături în masele populației este să ia în mână, ori cel puțin să inițieze și să încurajeze, organizarea și educarea tineretului țărănesc. Pentru aceste motive, m-am grăbit să încurajez și să încheiez o organizație a voinicilor din jurtele în fruntea căreia am fost dus din încrederea guvernului.

Organizația noastră de voinici și-a pus de scop educarea morală și fizică a tinerimii, pentru a crea un organism puternic, care va sta la dispoziția conducerii partidului în realizarea scopurilor mărețe, cari și le-a împlinit, întru binele Tronului și a Patriei.

Statutele noastre sunt aprobate de Înalțul guvern.

Tinerii din 120 de comune de pe teritoriul județului s'au înscris în această organizație de voinici, în număr de 3000. Far acea număr crește mereu, pentru că trebuie să constat un curent extraordinar în ce privește acțiunea noastră. Fiecare organizație comunală și-a ales câte un stejar, care este comandantul organizației. Șeful lor provizoriu sunt eu, până ce dl. președinte al partidului în conformitate cu statutele va dispune asupra acestei chestiuni.

Tinerii adunați aici n'au venit, nici să prelindă cerea, nici să deie directive de guvernământ, nici să exercite critici, ei au venit să spună sus și tare tuturor pe cari îi privește, că guvernul, care conduce ași țara poate conta între orice împrejurări pe devotamentul lor. Ei cer însă sprijinul și cietății românești pentru realizarea scopurilor sfinte, pe cari le urmăresc.

Adversarii noștri lătesc mereu șovăniul, că lumea este nerăbdătoare și obosită. Noi am venit aici să spunem tuturor pe cine și în țară: lumea este nerăbdătoare să vadă odată curățit câmpul de bătălie de testurile duse. Lumea este obosită dar este abosită de corbe și cere sus și tare trecerea la fapte mari, de cari și-a

diției sănătoase și-al naționalismului integral... Vin aici în atmosfera pe care o stăpânește Iuliu Maniu, nepotul marelui Bărnăuțiu și urmașul acestei tradiții naționale!

Aduc totodată scuza și regretul d-lui Maniu, că reținut de treburile mari ale țării, n'a putut veni azi în mijlocul iubiților Blăjeni!

D. ministru Nițescu răspunde apoi salutului I. P. S. Mitropolitului Vasile — adus prin d. canonic Chețianu:

Mulțumesc pentru salutul I. P. S. S. care continuă cu energie și sfințenie tradiția marilor vlădici înaintași! Cunosc și eu Blajul și o parte din sufletul meu s'a plămădit la umbra înaltei spiritualități a Blajului!

Apoi răspunde foștilor voluntari:

„Voluntarii, fie că s'au găsit pe câmpiile veșnic înghețate ale Sibiriei și Rusiei, fie pe stâncile dure ale Italiei au fost solii conștiinței naționale a Ardealului! Ei au arătat că Ardealul e copt pentru Unire, că a sosit vremea unirii ca țara mamă. Pe ei se razimă și azi edificiul noului stat român, ei sunt stâlpii Statului nostru!

D. ministru mulțumește apoi tuturor pentru manifestația călduroasă ce i-s'a făcut.

Asistența izbucnește în urale nefârșite la adresa Regelui, Înaltei Regențe, guvernului — după care se îndreaptă spre piața orașului.

legat speranță. Suntem mulți, cari numai semnul îl așteptăm dela cei mari ai noștri pentru a aduce orice jertfel spre mărirea Tronului și fericirea neamului.

Voinici din 120 de sale vă întreb: Vreți să serviți pe Regele nostru? Vă iubiți neamul?

Strigătele coaste entuziaste mă dispensează de a veni la vot a chestiunii.

Dreptatea eu, având și aprobarea multului Guvern declar de înființată organizația de voinici din județul Târnava-mică. Mulțumesc dlor Miniștrii cari în calitate de reprezentanți ai guvernului au onorat cu prezența lor serbările dela Blaj.

Urmează sfințirea steagurilor celor 120 organizații de voinici chemăriști, celebrată de d-nii: canonic Macavei, A. C. Domșa protopop și V. Moldovan, parohul Blajului.

Steagurile sunt stropite cu apă sfințită. Din când în când bubuituri de teacuri cutremură liniștea sfântă.

CUVANTAREA CANONICULUI MACAVEI

Biserica a ținut să sfințească steagurile acestor voinici între 16—30 ani — cari sunt nădejdea virtuții și a dezvoltării a tot ce este bun și cu frica lui Dumnezeu.

Trebuie să luminăm masele poporului — ca să poată să-și cunoască drepturile și datoriile cetățenești căci numai așa pot fi cetățeni folositori neamului...

Dragi voinici, să fiți mândri de jurământul de azi, căci el este chezașia cea mai plină de nădejdi a idealismului — a virtuții și a sacrificiului care trăiește în sufletul poporului nostru...

DISCURSUL D-LUI MINISTRU AUREL VLAD

Ziua de azi imi amintește evenimentele de acum 30 de ani. Tinerii de atunci au început o luptă pentru afirmarea drepturilor românești! Fluturarea steagului național pe atunci era oprită! Dar astăzi — acest tricolor poate fluturi liber, el nu mai e pângărit nici de soğăbiraele nici de jandarmii ungurești.

Dar avem de dus și azi o luptă poate mult mai grea decât în trecut. Lupta de a păstra și a consolida ceea ce am cucerit.

Și știți cu toții că e mai greu să păstrezi ceea ce ai cucerit, decât cucerirea în sine.

Dar guvernul are nădejdea — iubiți voinici — că viitorul e în mâinile noastre.

Jurământul de azi, care izvorește din suferințele voastre aprinse imi spune că voi sunteți cei mai dârji soldați ai acestui pământ românesc, ai regelui și ai legilor țării!

Sa trăiți!

Utimele cuvinte ale d-lui ministru Vlad sunt acoperite de uralele nesfârșite ale mulțimii.

PE CAMPIA LIBERTAȚII

Dupa săvârșirea solemnității din fața Catedralei mulțimea se îndreaptă spre Campia Libertății — care ne primește tot așa de cu drag ca și pe străbunii cari au făcut-o să se cutremure în 48.

Parcă sufletul de vifor a lui Avram Iancu și Axente Sever, străjuit și acum pe Câmpia Libertății să ne asculte evlavios chemarea la luptă și să ne blesteme dacă vom fi mai prejos decât înaintașii noștri cari au fost frânți pe roți, ori palmuiți pe ulițele Albe-Înului ca Avram Iancu...

DISCURSUL D-LUI DEPUTAT AUGUSTIN POPA

La tribuna de pe Câmpia Libertății se ureă întâiu dl. deputat Augustin Popa, prof. de teologie, rostind următoarea cuvântare:

Voinici de pe Târnave, voinici de pe Secaș! De mult cu mii de ani înainte între munții Sinai, un cioban rădăcea gânditor pe urmele turmei sale. Se gândea la durerea și suferințele neamului său chinat în robie străină.

Și atunci, o flacără a izbucnit dintr'un rug al muntelui. Ciobanul a auzit un glas care îi pruncit lui Moise (căci el era ciobanul) să pice

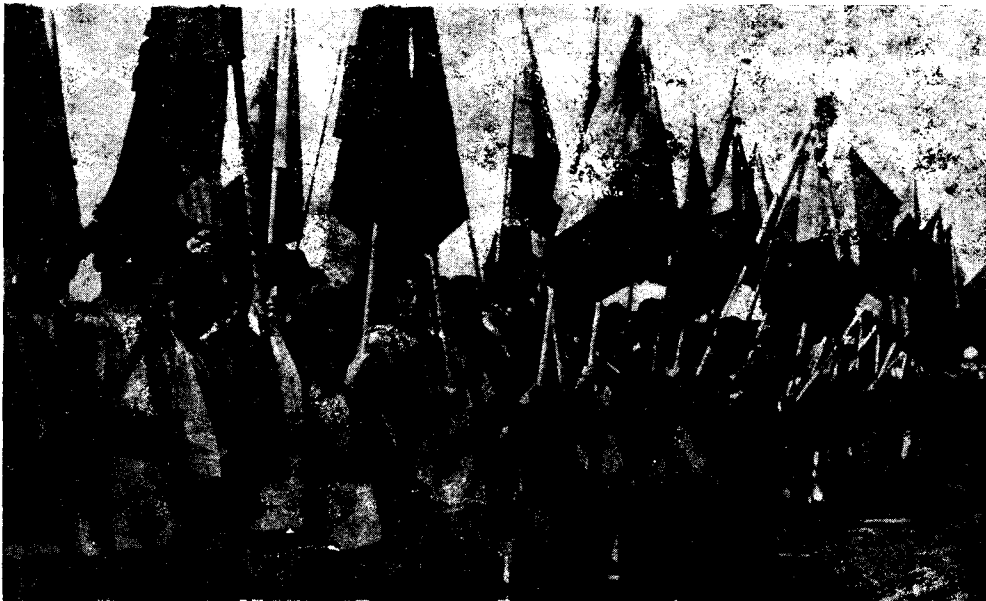
să scoată neamul din robie și să-l ducă în Târnava fâgătuinții. Și s'a dus Moise, împlinind porunca.

Frați voinici, noi suntem osemenea celui neam chinat sute și mii de ani.

Neamul nostru are un rug care arde și nu se mai stânge. Aici este rugul care s'a aprins pentru neamul românesc, unde acum 81 ani a răsunat pentru prima oară prin glasul de profet al marelui Simon Bărnuțiu: „Vivat națiunea românească!”

Până atunci nici unul n'a îndrăznit să spună acele cuvinte, ci s'au plecat în fața biciului și au purtat povara, cu credință, în Dumnezeu.

Iată că pătrunși de fiorul sfânt, au venit cu mii iobagii din munții lui

Iancu, de pe Câmpie, de pe Târnave. Din 40 de mii de piepturi a izlucit jurământul sfânt pentru dreptatea neamului nostru.

Din clipa aceea neamul nostru este liber, căci de atunci până în 1918 a fost vreme în care rugul a ars ascuns, fiind în fața, în viitor.

Frați români, flacără sufletului românesc arde și nici un vânt ce peste hotare și nici de aici din țară nu va fi în stare s'o stângă.

Până în 1918 am fost robiți cu trupul, sufletul ne era liber.

Însă este a altă robie, a patimilor, a păcatelor.

Trebuie să avem îndrăzneala de a privi în față viitorul, de a fi prevăzători pentru vremurile de boală pe cari să le înlăturăm.

Am primit o moștenire, nu vom cheltui-o, vom păstra-o cu orice jertfă!

Voi cari păstrați în suflet nădejdea neamului luați aminte!

Aici unde strămoșii noștri au spus, că nu vor răbda jugul robiei a-ți venit și voi să faceți jurământul.

V'am adunat sub steagul tricolor, să vă învățăm la muncă, la cinste și la jertfă.

De aceea aceste organizații sunt chintesența neamului întreg.

Voi dragi voinici sunteți plicitorii neamului nostru. Toată rădăcina rea, polomida, neghina din holda neamului, să le scoaleți și să faceți holda mai roditoare decât a strămoșilor noștri.

Noi cu toții vom rosti jurământul pe care l-au făcut ei aici și vom zice că: „Murim mai bine în luptă cu glorie deplină, decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost pământ!”

JURĂMÂNTUL

Într'o atmosferă înălțătoare și solemnă preotul Alba ia jurământul voinicilor, cari cu mâna dreaptă ridicând spre cer, rostec următoarea formulă:

Noi voinici din județul Târnava-mică ne legăm în sufletul nostru și înaintea Țării, că vom fi membri credincioși ai organizației de voinici, vom asculta de ordinele superiorilor noștri și ne vom strădui să fim vrednici fii ai neamului românesc.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Semnul crucii încheie jurământul.

DISCURSUL D-LUI MINISTRU VOICU NIȚESCU

Luând cuvântul d. ministru Voicu Ni-

țescu, lată semnificația acestor organizații de voinici.

Vrem să vărsăm în ei toată conștiința moșilor și strămoșilor noștri.

Precum Fichte a educat tinerimea germană pentru a ajunge la unirea Germaniei, așa vrem și noi să asigurăm o viață normală acestei țări.

V'am adunat băeți, v'am găsit prin câmpiile nesfârșite, de ghiță ale Siberiei și a-ți răspuns chemării mele.

Voi frați voluntari, luați pe acești voinici, îndrumați-i să facă și ei fapte mari ca ale voastre.

Să știe dușmanii că acești voinici sunt crema acestei țări.

Învățați-i să-și apere neamul, Regele, Regenta, țara, să se apere pe ei, să-și apere copiii să-și apere nevestele și moșia lor.

Mulțimea uclamă și orationează îndelung pe d. ministru Voicu Nițescu.

TELEGRAMA D-LUI D. R. IOANIȚESCU

D. prefect Zaharia Boilă, dă cetire următoarei telegramme sosite dela d. D. R. Ioanițescu subsecretar de Stat la interne:

Regret mult că nu pot lua parte la marea manifestație care trece cadrul unei manifestații de partid, îmbrăcând caracterul unei sărbători naționale. Rog primiți din partea statului județean de Vlașca și în numele meu personal salutările noastre cu dorința ca viguroasa și patriotică dv. acțiune să se întindă la întreg partidul care azi mai mult ca oricând are nevoie de toată energia tinerelor vârstare.

Dr. R. Ioanițescu.

CUVANTUL BUCOVINEI

D. deputat Jeleriu: Frați voinici, cu lacrimi de bucurie, voinicii bucovineni, urmașii plăeșilor lui Ștefan cel Mare, aduc prin rostul meu salutul lor.

Legăturile sufletești dintre Ardeal și Bucovina sunt cât se poate de strânse. Numele ardeleanului Aron Pumnul strălucește pe oel mai de frunte liceu din Cernăuți.

Jertfele comune au făcut ca pajura cu două capete să se prăbușească și pe ruinele ei să se maște unitatea neamului nostru.

Umbra marilor cărturari ai Blajului lui Bărnuțiu și Iancu veghia și vor plămădi acel aluat moral din care se va cimenta integritatea acestui neam.

În numele organizațiilor chemariste bucovinene și a foștilor voluntari vă doresc să trăiți spre fericirea neamului românesc.

CUVANTUL VECHIULUI REGAT

În numele Vechiului-Regat ia cuvântul dl. deputat Sotirescu dela Râmnic. D-sa rostește următoarele: Fraților! Vă aduc salutul vechiului Regat care are o admirație nemărginită față de Ardeal! Via să vă admir solidaritatea ducătoare la izbândă! — Astăzi România are nevoie de o atmosferă morală sănătoasă, pentru a putea propăși. Această regenerare morală este chemată s'o facă generația tânără. Eu salut mai ales voinicii de azi, fericit că tot din Ardeal pornește o mișcare mare de afirmare națională!

CUVANTUL DIRECTORATULUI CHEMARI

Discursul d-lui prefect dr. Adam Popa

O zi mare din istoria Ardealului am trăit cu toți. Ziua în care poporul român subjugat, înfruntând urgia vremurilor, cu însuflețirea de nedescris, ce sălășuia în toate inimile, a hotărât din liberă sa voință unirea pe veci cu frații noștri din vechiul Regat.

A fost ziua de 1 Decembrie 1918, ziua exploziei dorului nostru de unitate națională, acumulat dealungul veacurilor și călit de durerea suferinței. Niciodată poporul român nu a fost mai unit decât înainte și în ziua de 1 Decembrie 1918.

Dar setea aceasta de unire, cuprîndea dorința, ca poporul în adevăratul sens al cuvântului, mulțimea celor cari au dorit acea unire, să ajungă la adevărata cră de libertate de dreptate pentru unul fiecare dintre fii neamului nostru. S'au găsit însă oameni în viața de conducere

care nu pot pretinde monopol asupra acestei țări. Oricare guvern care are răspunderea acestei țări, este dator să caute prin orice mijloace să contribuie la păstrarea și întărirea României întregite.

De aci înainte trebuie să împlinim a doua parte a evangheliei naționale, a părinților noștri și a marelui dascăl Simion Bărnuțiu.

Noi vrem să punem această țară pe temelii de omenie, dreptate și cinste.

Din părinți este cuvântul de omenie și domnia.

Și mai vrem ca prin aceste organizații de tineri voinici, să arătăm tuturor că ce s'a împlinit prin jertfe nu se poate desface. Să știe apostolul improvizat al oligarhiei dela Budapesta, Rothermere (jos cu el!, și cu el toți, că neamul nostru acum este mai unit decât oricând.

a neamului nostru, cari să vadă în această dorință a poporului, un mare pericol pentru stăpânirea lor, în viața politică a țării. Oamenii a căror voință de conducere nu a fost niciodată aceeași cu voința mulțimii, oamenii a căror interes politic nici odată nu a fost același cu interesul marilor masse ale poporului. Faptele lor de mai târziu, au căutat să impedeze, să nimicească pe cât se mai putea, măcar o parte din drepturile pe cari poporul și le-a câștigat, în vechiul regat — prin moartea în tranșee, în Ardeal, prin actul marelui uniri. Faptele lor au fărâmițat și de zi acei elan de însuflețire, care altfel îndrumat, trebuia să fie din prima și a Unirii, cimentul adevărat pe care să se clădească viitorul de muncă înfăptuitoare, de libertate (leptin) a neamului nostru. Și fiindcă steagul dorințelor dela Alba-Iulia și voința poporului din Ardeal, era purtat de partidul național de atunci, ei au văzut în acest partid și în conducătorii lui, pericolul stăpânirii lor. De aceea dela 1918 încocoace, nu a fost nici un mijloc care să nu fie folosit, nici un act care să nu fie permis, pentru a distinge acest partid, a înlătura conducătorii lui din viața de conducere politică a țării.

Stăpâniți de aceeași idee, în 1926, luna Martie, prin trădarea lui Lupas, Goldiș și Lapedatu, au găsit noi unelte pentru a pune în realizare și pe mai departe planul urmărit cu tenacitate dela 1918 încocoace. Prin trădarea lor Ardealul și conducătorii lui, au fost din nou dați la o parte, nu de vechiul regat, ci de isteria politică care stăpâna întreagă țara deopotrivă.

Ceace însă a scăpat socotelilor uneltitorilor, a fost revoluția morală, produsă de actul de trădare, în inima curată a tinerilor intelectuali din întreg poporul de dincoaci de munți. Ca o primăvire a imoralității trădării, peste 2000 de tineri intelectuali, feciori de țărani, preoți și învățători în mare parte, s'au înregimentat fără sovărire în cadrele partidului național, ca sub oblăduirea conducătorilor lui, împreună cu vechii luptători, să dea ultimul asalt acelei maști politice, care stăpâna țara în contra voinței ei. Aceasta a fost crearea „*Chemării*” a cărei membri au știut să răspundă ordinelor de muncă primite.

Astăzi partidul național, unit cu partidul țărănesc, realizând prin aceasta unire, partidul frăției marelui mulțimii a poporului românesc din noile lui hotare, este stăpânul vieții politice dela noi.

Iubiți voinici! Ar fi o crimă de neiertat, dacă în aceste timpuri, când izbânda este a noastră, am uita că munca de îndeplinit este încă lungă și grea. Că păcatele celor 10 ani de politică greșită nu se pot îndrepta prin minuni. Această grea muncă însă reclamă — nu organizarea partidului — ci organizarea poporului întreg, pentru că a lui este izbânda și pentru el trebuie păstrată. Dușmanii noștri politici, vor căuta orice mijloc pentru a ne slăbi, fiindcă altfel nu ne vor putea înfrânge. În contra luptei lor, noi suntem datori și față de noi și față de trecut și viitor, să răspundem cu o și mai formidabilă organizație, care să poată fi stăpânită de același gând și să acționeze ca un singur om. Neamul nostru a avut virtuți în trecut, cari l-au păstrat cu toată urgia vremurilor. Virtuțile lui au fost credința unitatea, spiritul de jertfă pentru orice acțiune mare, dragostea de dreptate. În mâinile generațiilor de azi este depusă întreagă comora sufletescă a neamului nostru, care ne-a ridicat la rangul unui popor mare. Am săvârșit o crimă față de trecut și față de jertfele marilor noștri înalțași, dacă această comoră a virtuților noastre românești și a moșiei mărite, nu o vom ști păstra.

Noi vrem ca virtuțile cari ne-au dus la izbândă și națională și politică să fie averea și patrimoniul sfânt al fiecărui suflet tânăr românesc. Tradiția lor dela sate ca și în acei dela orașe. Vrem ca să fim cu toți demni de izbândă ce am câștigat-o prin păstrarea ei. Vrem ca organizația tânărilor să fie zidul puternic prin care nici un asalt al dușmanului nici un vânt al discordiei să nu poată străbate pentru a ne slăbi.

De aceea cu gândul la trecutul mare al înaltașilor noștri și cu speranțele în viitorul ce trebuie să răsardă mai bun din munca noastră a tuturor, nu vă pot zice decât cu hotărâre înaintea!

ASISTENȚA...

Între numeroasa asistență am remarcat pe: domnii miniștri V. Ni-

tescu și A. Vlad, dr. Emil Hațieganu vice-președintele Camerii, dr. Valeriu Moldovan, vice-președintele Senatului, dr. A. Chețianu canonic, dr. Gh. Borștan notar public și președintele comisiei interimare din Blaj senator Macavei, Ștefan Pop, directorul liceului (Blaj), dr. Augustin Frățilă, deputații Augustin Popa, I. Coltor, I. Holom, dr. Eugen Moldovan, profesor Albu, senator Roman Boilă, Zaharia Boilă prefectul județului Târnava-Mică, prefectul Emil Pop (Aiud), deputatul Ion Pop, A. Magda primar (Dumbrăveni), profesor Pop-Zăicani, Jüboteanu, Iosif Boilă, Alexandru Măjor, prof. Flaviu Domșa, prof. Moldovan, prof. Lupeanu Melin, prof. Coriolan Suciuf. Iozon, canonicul Sâmpăleau, Iacob Popa prepozit, dr. Ioan Bălan canonic, A. C. Domșa protopopul Blajului, deputat dr. V. V. Tillea, deputații Ionel Lupeșcu, Sotirescu și Jeleniu, dr. Adam Popa prefect Cluj, I. Martalogu, Sabin Mureșan, A. T. Mureșan, Mircea Vaida, Basli Gruița, T. Nașcu, E. Hațiegan, V. Hațiegan, senatorii Albini și Oțoiu, inspector general Iuliu Moldovan, inspector școlar Traian German, prof. Ioan Popu-

Cămpianu, prefectul Molea (Turda), Balint (Odorheiu), deputații Căpăleanu și Balca, colonel Medrea, Ioan Aron din partea organizației Făgăraș, Mihail Daneșiu din partea „Chemării”, Satu-Mare, dr. Iuliu Pop, dr. Popa, dr. Velicid, Morariu (primarul Turzii), preot Gruița, senator Victor Aron, prof. Păstrav, Frățilă din partea vointarilor, Petre Bortș etc. etc.

BANCHETUL

Seara a avut loc un mare banchet dat de I. P. S. S. Mitropolitul Vasile la care au participat oaspeții și o mulțime de intelectuali blăjeni.

A tostat cu acest prilej I. P. S. S. Mitropolitul Vasile dl. ministru Vlad, deputații Ionel Lupeșcu și Sotirescu masa continuându-se într'o atmosferă de sărbătoare până la ora 12 când a luat sfârșit...

În liniștea solemnă a nopții părăsim apoi Roma Mică, Blajul — cu sufletul bogat de amintiri și idealuri...

Purtăm în suflet regretul că s'a sfârșit așa de repede una din cele mai frumoase și înălțătoare zile a vieții noastre...

B. G.

Tineretul și politica.

Cu prilejul serbării „voinicilor” dela Blaj.

De Dr. Florian Dinculescu.

Nimic nu m'a atras mai mult în viața ca o întrunire rurală de masse, cu deosebire o întrunire politică.

Tumultul mulțimii, bucuria delirantă, ca și protestele furtivoase; valurile țărănești ce se mișcă, se agită aprobă s'au dărâmă la un singur gest, ori un cuvânt curat; conștiințele aceaste s'au sguđuite și trezite la o nouă viață de către cataclismul european; psihologia aceasta a mulțimii care crește se îndârjește și oțelește pe zi ce trece sunt prilejuri de lecturi mai impunătoare decât cele mai savante tratate de politică.

Nu găsesc ocupație mai plăcută decât să mă aflu între frații mei țărani, întru glie și sânge, să învăț multe din înțelepciunea lor, dar să-i și luminez și-i trezesc la drepturile și datorile lor de cetățeni, pentruca să nu mai fie exploatați, mințiți și păcăliți de toți panglicarii și escrocii politici românești.

Astăzi mai mult ca oricând, țărâniea trebuie luminată, trezită la conștiința drepturilor și libertăților ca și a datorilor față de statul întregit, dar încă necurățat de leșturile infecte ale politicianismului din fanar.

Căci să se știe: dacă domnia fanariotă a fost înlăturată și înlocuită prin domnia sângelui și voinții neamului românesc la 1821, prin sacrificiul țăranelui Tudor din Vladimirești Gorjului; guvernământul fanariot a fost înlăturat — și credem cu tărie că pentru veștii veștilor — numai la 3 Noemvrie 1928, după altă sută de ani.

Am putea spune că domnia morală a voinților fanariote n'au ținut numai 100 de ani, cum ne arată istoria, ci 200 de ani după cum ne arată istoria politică și mai ales a administrației românești, istorie de țărânie, adeseori ascunsă după lege, de corupție și destrăbălare, care a ținut pe loc, a dat îndărăt sub toate aspectele această binecuvântată țară românească.

Nădejdea de îndreptare și regenerare a păturii „sus puse” — a clasei de guvernare — sclerozată în păcate și roasă de imoralitate și desfrâu, nu poate veni, în primul rând, decât dela clasa rurală, dela țărânie.

Țărâniea română luminată și organizată politicește, ajutată economicește cât mai neîntârziat, prin organul ei de manifestare socială-politică care-i singur partidul național țărănesc, această țărânie este menită să devie factorul regenerativ și elementul de control cel mai autorizat al politicii românești.

Acum zece ani, prin glasul și acțiunea energetică a învățătorului țaran dela Muscel, ajutat de mai toți colegii lui și de atâția buni români, s'a început opera de redeșteptare și organizare a țărâniei, din vechiul regat; s'au alcătuit acele batalioane de „țărâniști”, cari au purtat victorii neașteptate, strălucite chiar pe frontul politicii române.

Contopirea cu armata naționalistilor ardeleni, sentinelele neadormite ale românismului amenințat de oardele lui Arpad, de sub comanda Mareșului Căpitan, nepotul lui Bărnăuțiu, a adus unificarea frontului și consolidarea lui împotriva dușmanului ascuns și întărit în tranșeele subterane dela Banca Națională; s'a dus lupta cu mai multă tărie, cu mai mari sorți de izbândă, care nu întârzie să sosească, printr'o fericită coincidență în aceeași lună răcoroasă de Noemvrie, care cu câteva decenii în urmă ne-a adus independența politică în afară la 77; iar acum triumful democrației, al dreptății, legalității și omeniilor, cu un cuvânt independența politică înăuntru.

Sunt aproape șase luni de când am înfrânt avangărzile averescane și am pus stăpânire pe pozițiile liberalilor, cari se credeau stăpâni pe această țară pe viață, ca pe o moșie dela Florica, Brătești s'au Mihăești...

Dacă a fost un delir de bucurie, o nebunească sărbătoare câștigarea victoriei, prin înfigerea stindardului național-țărănesc pe culmea redutei de guvernământ a statului român, apoi nu trebuie să ne culcăm pe laurii izbândii. A fost greu ce-i drept să iucerim o poziție, mai ales ca aceasta întărită cu forturile bancare și îngrădită cu sârmele ghimpate ale legilor de comercializare și acaparare a întregii avuții naționale pentru triburile brătieniste-fanariote, este mult mai greu să organizăm și să consolidăm poziția ocupată.

Această consolidare trebuie făcută în două direcțiuni: guvernarea proprie zisă prin curățirea terenului de orice cangrenă și obstacol vrăjmas, precum și prin rezolvarea și legiferarea tuturor problemelor de refacere și purificare a statului pe toate tărâmurile economice, culturale, administrative, morale și religioase chiar.

În a doua direcțiune consolidarea poziției cucerită de partidul național țărănesc în conducerea statului nostru, trebuie făcută prin chiar organizarea partidului însăși: trezirea la viața cea nouă a întregii suflări românești; și aceasta trebuie începută cu tinerimea română, viitorul acestui neam, trebuie luminată depe acum asupra problemelor politice; trebuie să înțeleagă acești electori sau viitori electori că o țară are guvernul pe care îl merită; guvernarea și controlul în guvernare, hărnicia, pricepera și omeniia în guvernare este în funcție de conștiința politică, cetățenească a locuitorilor sau mai bine zis a alegătorilor acelei țări.

„Tineretul țărănist” din Regat „Chemăriștii” din Ardeal cu „Cetele de voinici” dela Blaj, pe cari le-am văzut și admirat duminica trecută,

sunt începuturi de organizare sistematică a conștiinței politice țărănești în statul român, care se confundă cu partidul național țărănesc. Nu interesează numele ce se dă acestor organizații, după cum n'a interesat nici numele armatelor aliate din marele războiu; deajuns că toți au luptat și luptă împotriva aceluiași dușman: politicianismul pestilential, care încetăpuse să roadă și să descompue statul nostru întregit cu atâta amar și sacrificii.

Blajul, cetatea sacră a credinței și naționalismului din străbuni, cu Câmpul Libertății, izvorul de însuflețire și înnoire în lupta pentru drept și libertate..., ne-au dat o pildă vie de organizație și însuflețire a tineretului rural, sub steagul partidului național țărănesc.

Plutoanele de voinici cu tricoloruri, și fanfare sunătoare în frunte adevăreau cu prisosință că fiii și nepoții generației lui Bărnăuțiu și Iancu sunt la înălțimea moșilor și strămoșilor lor iluștri...

Sfințirea steagurilor naționale țărănești în fața mării și măritei catedrale dela Blaj de către atâția preoți cu protopopul în frunte, m'au făcut, ca fiu al Muscelului, să retrăesc și eu momente, să simt acel duh, care a inspirat pe cel ce a scris „Preoți cu crucea în frunte”; dar a mai dovedit încă odată mai mult că național țărănismul este o doctrină care se înbină minunat și înseparabil cu principiile de dreptate și înaltă morală ale bisericii creștine; și când o doctrină politică se impregnează și se îngemănează cu preceptele evanghelice, dovedește tăria, profunziunea și puterea de viață a acelei doctrine.

Sărbătoarea de înaltă școală românească și cetățenească dela Blaj trebuie repetată pe întregul întins al țării, cu devisa: trezirea și întărirea conștiinței cetățenești a tineretului român, chemarea și organizarea lui sub stindardul partidului național țărănesc.

Un ministru pe placul nostru.

(amr.) Greșeste cine ar crede, că oriza economică a fost principalul motiv, pentru care țara a impus la cărma statului, guvernul Maniu! Este adevărat că țara a ajuns la o cumpănită sărăcie economică, dar sărăcia încă nu esclude mulțumirea sufletescă, dacă altcum există o dreaptă și cinstită orânduire, care să mențină un echilibru de bun simț peste tot.

Țara aceasta a făcut dela 1830 încocoace, de când a intrat în legătură mai strâns cu statele apusene civilizate, vădite progrese, și a realizat cele mai îndepărtate postulate naționale. N'a încetat însă să sângereze încontinuu de plaga imoralității publice, moștenirea cărmuirii fără inimă și suflet a fanariotilor, cu care ne-a bătut Dumnezeu și slăbiciunea noastră. Lumea așa se esplică, de ce în plină ascendență națională și financiară, la 1907 izbucoște revolta țărâniei, ca în cele mai negre vremuri ale iobăgiei.

Asanarea morală a vieții publice, prin introducerea unei severe discipline mai ales în mănuierea banului public, a rămas să fie ultimul „punct” de realizat din programul național. Și cred că guvernul Maniu este emanațiunea acestei străduinți a neamului românesc. Însăși persoana primului ministru, cu aureola cinstei și a dreptății, este simbolul acestor aspirațiuni.

În această ordine de idei, constatăm cu o plăcută surprindere, că dintre toți membrii guvernului, dl. ministru Madgearu a simțit mai bine pulsul neamului, și în cele câteva luni de guvernare ce s'au scurs, a câștigat dintr'odată inimile ardelenilor. Iată un ministru, care știe ce vrea și înfăptuește ce vrea. Un adevărat om în pustul acesta al compromiselor și voințelor frânte ce-l oferă țara românească. Din primul moment ce și-a luat în primire departamentul, a pus în aplicare întregul său program economic și industrial ce este și al țării. (Continuare pe pag. 6.)

Un ministru pe plaua noastră.

(Continuare de pe pag. 5.)

... și el și altele colaboratori vrednici, pregătiti încă de pe vremea opoziției, n'a săferit nici un moment tăcută vechilului regim, a refuzat net intervenții înalte și prietenești pentru schimbări, n'a bruscat românismul din provinciile alpine, de unde și-a apropiat un apreciat specialist în problema dificilă a gazului metan, etc.

Dar mai ales a stors admirația țării prin pomirea sa arhangelică de a purifica mediul vădios din jurul lui. Ceea ce ministul Madgearu a reușit să facă în câteva zile la departamentul înmămolit al Comunicațiilor, unde corabla

se scufunda în miază noapte, pe domoștii și comitarii grașierilor lui. Graș, ce în limbaj modern se numesc ministerele de la București, este în funcție numai de persoana titularilor. Nimeni nu se mai poate eschiva de această datorie istorică cu meschine justificări. Țara așteaptă, înainte de îmbunătățirea situației economice, ca să poată respira un aer mai sănătos, dezinfecat. Până atunci nici soarele nu va avea putere pe acest petec de pământ putred, nici recolta nu se va putea dezvolta!

Dacă n'ar fi pretențioși, am cere d-lui prim-ministru, să-l perindeze pe dl Madgearu la încă câteva ministere unde nu vedem mână energie!

Situația.

Scrisă pentru voinicii chemăriști.

„Ce e nou? „Ce e nou? Intreabă prietenii când te întâlnesc. Ca în timpul opoziției! Mulți, foarte mulți, încă nu au trecut prin schimbarea pe care și-o recere, trecerea din opozant la guvernant.

Le răspund: „nou? nimic, căci la guvern pot fi numai surprize dar nu noutăți. Pentru că cei dela guvern știu toate ce se scriu cu întârziere prin gazete, mai de vreme; deci noutăți sunt numai în opoziție“.

La acest răspuns primesc întrebarea: „care este situația“?

Ah, situația? politică, economică etc.? da am să o dau mai jos pe scurt S'au împlinit cinci luni scurte dela venirea în fruntea țării a partidului național-tărănesc și totuși celor cari nu-și mai pot bate joc de țară, și națiunii azi le pare că ar fi trecut cinci ani lungi decând înțelepciunea Regentei și voința poporului a adus pe dl Iuliu Maniu la cârmă. Și cu drept cuvânt, pentru că acest guvern a făcut în cinci luni mai mult ca toate guvernele laolaltă în zece ani.

1. Decând trăiesc Români pe aceste plaiuri, nu au fost în vechilul Regat și nici în Ardealul stăpânit de Unguri alegeri libere cum le-a făcut guvernul Maniu.

2. Liberalii și averescanii au fugit prin toate țările cinci ani după un mare împrumut și n'au reușit, noi l'am primit în trei luni, pentru că străinătatea are încredere în gospodăria noastră.

3. Am început să schimbăm toate legile cari nu sunt bune:

a) prin legea jandarmăriei am redat adevăratelor meniri: pe cei ce au fost degradați la rolul de păzitorii hoșilor de urne, am dat țării: adevăratul jandarm român, care să fie păzitorii oamenilor cinstiți și spaima hoșilor.

b) Legea minelor dă posibilitate capitalului străin să vină în țară și să ne ajute ca să punem în exploatare bogățiile noastre. Căci în zadar avem aur și petrol în pământ dacă oamenii mor de foame și dacă nu ne folosim de bogățiile acunse. Dictionul liberal „prin noi înșine — pentru noi (liberalii) singuri“, seamănă cu fabula broaștei care voia să înghită un bou.

c) legea nouă pentru comercializarea bogățiilor noastre mărește posibilitatea de colaborare între capitalul străin, brațele românești și avuția noastră și va servi la ușurarea trăului în aceasta țară.

Capitalul (banii) joacă în viața unui Stat rolul benzinei la automobil: poți avea un automobil cât de scump și frumos, cu un motor cât de bun, dacă nu ai benzină automobilul stă.

d) În câteva luni se vor mai vota legea reorganizării poliției, legea decentralizării — ca să nu trebuiască să fugi pentru toate lucrurile mărunte la București — legea drumurilor și multe altele.

4. Ceeace este poate și mai important este că am luat măturoiul și scoateme din greu gunoiul din ogradă pe care stăpâni negrijitori (liberalii) și slugile lor leneșe (averescanii) l-au lăsat să se adune ca un munte.

Cei prinși cu fraude sunt aspru pedepsiți; la Târgu-Mureș, la București, la Galați; încetul cu încetul se va curăți administrația de bandele bineorganizate a jefuitoarelor averii publice.

Și pe lângă toată munca această constructivă avem timp să și adâncim organizarea tineretului chemărișt în gloate de voinici, ca să creștem urmași demni pentru partidul național-tărănesc. Cu elan și entuziasm de nedescris se înrolează tinerii intelectuali și țărani în rândurile noastre, așa că în curând vom dispune de întreg tineretul sănătos și activ al acestei țări.

Asta se întâmplă în tabăra noastră, a celor dela guvern, să vedem ce face cei din opoziție:

Marele istoric, dl Nicolae Iorga, se menține în atitudinea sa patriotică. Prin discursurile sale din Cameră, laudă ce este de laudat — în faptele guvernului — dă sfaturi, și critică sincer când ceva nu este așa cum D-Sa îl crede de bine. Obiectivitatea și sfaturile acestui mare român nu pot decât să lumineze calea noastră.

Liberalii sunt în vecinică regrupare. Parcă îți aduci aminte de comunicatele Höfer din război: „armatele austro-ungare s'au retras victorioase 100 klm. sunt în plină regrupare pentru a da lovitură decisivă inamicilor“.

Să le lăsăm timp — lung — pentru acea prea necesară refacere morală și organică, și le dorim să adopteze și mentalitatea spiritului nou pe care îl vom stabili — prin orice mijloace — în această țară. Avem însă o mare nedumerire: cu tineret entuziast și salariat cu sume fixe lunare, își mărește registrelor dar nu puterea. Idealismul a părăsit pe liberali, orice partid fără idealism, fără putere de jertfă este sortit pieririi întocmai ca și acel conglomerat de foști marghilomaniști, foști liberali, foști naționali și foști și viitori candidați de pușcărie, numit și partidul poporului averescan. Ce au avut mai bun a plecat dela ei, alegerile a separat pe Don Quichotte Averescu de servitorul său Sancho Panza Goga; unul se sbate la Senat altul la Cameră ca peștele pe uscat în speranța că li se va apropia apa liberală.

Aelit.

CEL MAI POTRIVIT mijloc de reclame comerciale, este ziarul „CHEMAREA.“ El este citit de ZECI DE MII de cetățeni. Prietenii noștri ne citesc din plăcere, adversarii politici de teamă, lumea neînregistrată în partid politic, ne citește pentru că știe că în ziarul nostru poate afla multe lucruri interesante. Fapt e că și unii și alții citesc ziarul „CHEMAREA“ dela ALFA și până la OMEGA. Nu se poate imagina, nici o altă investire mai rentabilă deci,

pentru un om de afacere, ca strecurând reclama lui sub ochii scrutători ai cetățitorilor noștri. Încercați cât timp, ÎN SCOP DE INTRODUCERE, timp de câteva luni avem TARIF REDUS. ADRESA: Ziarul Chemarea, Serviciul Anunțurilor. Str. Regina Maria No. 4. Tipografia Națională.

Cețiți și răspândiți „CHEMAREA“

MOTIL.

Drumul șerpuita în serpentine în luntrei creșterii de muni, ce par că făceau pe strășeni, ca răufetii, ce se scurgea alături să și poată fredona mormurul nestingherit de nime. Nimic nu cînturba liniștea seducătoare a tinutului, doar freamătul frunzelor și ciripitul pașerilor secundau numai mistica liniște a naturii. Totul se confundă într-o perfectă armonie. Răpiți de farmecul oferit de pitorescul peisagiilor regiunii înaintăm a lene în adierea plăcută a vântului. Eram la distanța de vr'un kilometru de cătun, când liniștea mortală fu strătată de un dulce și sonor sunet, ce se repetă. Era sunetul tunecului. Era sunetul aceluiași tunec, prin care Horea și Iancu își mobilizaseră moșii lor pentru lupta națională. Iată ce trezi în mine farmecul dulce al tunecului, Horea, Cloșca, Crișan, Iancu cu moșii lor mândri și vânjoși ca brazi codrilor, cu luptele lor eroice și legendare, cu sacrificiul lor de mucenici moșii pe altarul dragostei de neam, limbă și lege.

Cu înțușia clipei văzui figura legendară a lui Horea, îmbrăcat în straie moștești stând înaintea împăratului din Viena, comunicându-i hotărârea fermă ca prin vitejia moșilor săi să pună capăt împilărilor și să elupte libertatea lor. Îl văzui în fruntea moșilor răscolându-se contra asupritorilor, după ce primise incuviințarea împăratului prin cuvintele: „Tuht ihr das!“ Îl văzui sfărmat în roată împreună cu tovarășul său. Văzui dealul „Mesteacănului“ de lângă Tebea, negru de moșii lui Iancu, gata a porni la luptă, iarăși pentru neam și lege. Văzui lupta dela Mărișor. Văzui trupurile alor 45 moșii arzând pe rug lângă Huedin, răsplătind astfel ființa lor de Români adevărați. Văzui flacăra arzândă a candeliei iubirii de neam și lege. Văzui întruchiparea virtuților și vitejei românești. Văzui moșii de eri.

Zic moșii de eri, deoarece pe cei de astăzi, par că i-am dat uitării. Este nespus de trist și dureros că numai atunci ne aducem aminte de moșii, când stăm de vorbă cu trecutul. Numai când momentele reclamă exemple evocatoare

de eroism, abnegație, jertfă adusă cu prisosință și fără precădere pe altarul iubirii de neam, numai atunci ne vine în minte că avem moșii, urmași ai acelor, cari au excelat în atari virtuți. Astfel sârmanul moș dat uitării, e lăsat — fără nici o remușcare sufletească — pradă refrenului: „Munții noștri aur poartă, noi cerșim din poartă n poartă“.

„Perreant omnia, justitia oppoitet fieri“. Da. Acesta este imperativul categoric, peste care nu se poate trece. Moșilor trebuie să li se facă dreptate.

Nu numai jertfele înaintașilor lor aduse pe altarul patriei reclamă aceasta, dar o impune situația lor deplorabilă, în care se găesc.

Creierea de comisariate speciale pentru moșii — ca atare — nu soluționează chestia, ci dispoziții și fapte izvorite din curata convingere și voința de a ajuta de fapt moșii. Urmașii lui Horea și Iancu nu pot fi lăsați muritori de foame, nu pot fi lăsați cerșitori în România mare, care în primul rând este al lor.

Guvernul nostru a proiectat înființarea unui comisariat al moșilor, realizându-l credem ca de fapt va și lua măsură pentru ameliorarea situațiilor. Cerem cu insistență fapte în chestia moșilor.

Cerem, ca prin mijloacele legale, ce-i stau la dispoziție să tranșeze în mod echitabil, legal și tot odată și național spurcata chestie „Tischler“. Să se ancheteze, cari slujbași ai statului — fiind trimiși la fața locului — au făcut referate false pentru a proteja pe fostul zdrențar Tischler în defavoarea moșilor, și acești slujbași despoiați, de simțul național și moral să fie deferiți justiției. Pădurile răsărite din stropii de sânge vărsat întru apărarea drepturilor românești de către înaințășii moșilor nu pot fi atribuite lui Tischler, ci numai moșilor, ca moștenitor legali ai acestor păduri.

Numai după ce moșilor li se va face dreptate își vor recăpăta liniștea de veci sufletele lui Horea, Iancu, și a celorlalți mucenici moșii în lupta pentru apărarea și dobândirea drepturilor românești.

Alhor.

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

CEFERILA PANDACHE -- com. Ciocnești-razna. Ba da. Am compus și eu o raniul de vară. Noul mers al trenurilor eu — în înalta mea înțelepciune — l'am contemplat în felul următor. Întău voi coordona comunicația aeriană și cea maritimă plus cu serviciul de „pompeș funebres“. Voi boteza diversele trenuri, vapoare și aeroplane civile, cu nume luate din rândurile maaarilor noștri bărbăți de stat (în pictoare) Încep: Trenul „Maniu“ pleacă și sosește precis ca'n totdeauna. Trenul „Ing. Teodorescu“ pleacă definitiv din halta Cal. Griviței spre Petroșani, acum pentru ultima dată. Răpldul „Alera“ nu se știe când a plecat ori când va pleca, la ori ce caz viteza trenului a fost accelerată de contra-trenul Virgilică Madgearu. Acceleratul „Popa Siringă“ a fost transformat în simplu tren de persoane. — Expresul Unian este mereu împiedicat de admiratori și contra-admiratori, — așa că-i foarte nebulos oraniul lui de plecare și sosore. În Ardeal întâmpinând mari zăpezi, stă pe loc mereu. A fost îndreptat spre ruta Moldova. Trenul de marfă (ordinară) „Partidul Poporului“ nu va mai fi pus în circulație. La fel nu se va mai deschide nici avoiația București-Ciucea; ea va fi înlocuită cu linia Ciucea-Budapesta. Trenul „Vintilă Brătianu“ va fi împins pe linia de garaj Mădești. Manevrarea trenurilor o va face mult timp șeful stației „România“, dl Iuliu Maniu.

Se înființează un nou tren: electric: „Expres Rapidul Chemarea“. Acest tren va fi compus din vagoane asortate cu mare îngrijire și va circula pe întinsul Țării întregi. Oraniul lui a fost stabilit în 1926 cu ocazia punerii în circulație a trenului „Friptură bună și gustoasă“ desființat în 1927. „Expres Rapidul Chemarea“ pleacă și sosește cu cea mai mare

precizie. Se înființează serviciul comunicației pe plute.

Prima plută ce va porni va fi costiat-boarea plută „Vestitori liberali“, a doua „Fizica Națiunea Cluj“. Contrar celei mai desăvârșite atențiuni a personalului dela „mișcare“, nu s'a putut evita marele dezastru al vasului „Biruința“ care s'a scufundat ziua'n amiază. Nici un mijloc de salvare nu l-a putut scăpa. Contra torpilor „Poetul autor a Pătmerii Partidului Poporului“ lăsat în largul mării de întreg personalul de serviciu, va rămânea pe veci pierdut. Aeroplanul civil „Salvatorul Neamului Petre Papacostea“ va fi predat statului livrant — Bulgariei — ne coresponsând românilor. În schimb traficul întreg va fi deservit de splendidul aparat — fabricat în întregime în Țară: aeroplanul „Partidul Național Tărănist“ având escață în toate orașele satele și cătunele românești. Zborurile de plăcere și cele cu caracter... mistic vor fi organizate cu priceperea-i binecunoscută de dl Lichea Tancred. Nefiind mulți pasageri însă, linia se desființează.

Ce privește circulația în interiorul orașelor și satelor, în acest scop se vor organiza cursuri teoretice pentru a demonstra cum nu-i permis să se organizeze serviciul de autobuze. Prelegerile vor fi ținute de societatea de autobuze „Rapid“ din Cluj, care a dat dovadă că în aceasta direcție e tare.

DIMITRIU CLUJ. Telegramă. Nu crede intervențiile făcute au cauzat tăcerea mea din numărul de față, chiar acum când pașaportul îți este gata dela Adm. Fin. Cluj. La revedere pe două coloane în numărul viitor.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN